

31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τῶν Καταθεσίων τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἀκολουθία ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Κυριακῆς.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Ⲭ Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

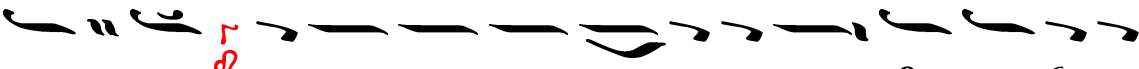
Ⲭ Κυ υ ρι ου

Ἀπολυτίκιον.

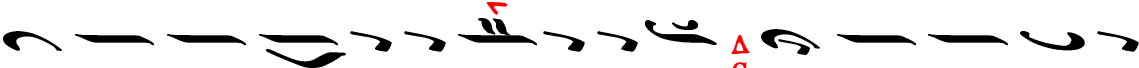
Ἦχος πλ. Γα ρ

Ⲭ ε ο το κε α ει παρ θε νε των αν θρωπων η η

σκε ε πη ε σθη τα και ζω νην τσ α χραν τσ σσ σω

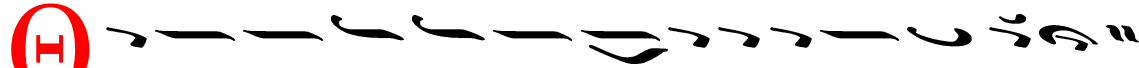

 ω μα τος ^{Δ 9} κ ρ α τ αι αν τη πο λει σ ε πε ρι βο λην ε δω ω

 ρ η η σω ^{Γ 2} τω α σπο ρω το κω σ ε α φθα ρ τα δι α

 μει ει να ντα ^{Δ 9} ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται

 και αι χρο ο νος ^{Γ 2} δι ο δυ σω π ε μεν σε ει ρ η νην

 τη πο λι τει α σ ε δω ω ρ η σ αι ^{Δ 9} και ταις ψυ χαις η

 μων το με γα α ε λε ε ος ^{Γ 2}

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

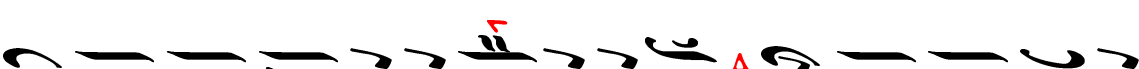

 ε ο το κε α ει πα ρ θε νε των αν θρω πων η η

 σ κε ε π η ^{Γ 2} ε σθη τα και ζω νην τ ε α χραν τ ε σ ε σω

 ω μα τος ^{Δ 9} κ ρ α τ αι αν τη πο λει σ ε πε ρι βο λην ε δω ω

 ρ η η σω ^{Γ 2} τω α σπο ρω το κω σ ε α φθα ρ τα δι α

 μει ει να ντα ^{Δ 9} ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται

 και αι χρο ο νος ^{Γ 2} δι ο δυ σω π ε μεν σε ει ρ η νην

 τη πο λι τει α σ ε δω ω ρ η σ αι ^{Δ 9} και ταις ψυ χαις η

 μων το με γα ε λε ο ο ο ος ^{Γ 2}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν Ζώνην τὴν σεπτὴν, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους, ὑμνοῦμεν οἱ πιστοί, Παναγία Παρθένε, ἐξ ἧς ἀρυόμεθα, νοσημάτων τὴν ἴασιν, καὶ κραυγάζομεν· Μῆτερ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ἡ λύτρωσις, τῶν σὲ τιμώντων ὑπάρχεις, Μαρία θεόκλητε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τὴν Ζώνην τὴν σεπτὴν, ...

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς τιμίας Ζώνης σου, τῇ καταθέσει, ἐορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαός, καὶ ἐκτενῶς ἀνακράζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τῆς τιμίας Ζώνης σου, τῇ καταθέσει, ...

* * *

Ὁ Προεστὼς ἡ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν΄ ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Καὶ οἱ παρόντες δύο Κανόνες τῆς Θεοτόκου.

Κανὼν πρῶτος.

Ποίημα τοῦ κυροῦ Γεωργίου.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς
πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν
δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λαμπάδα, φωτοφανῇ τὴν ἄδυτον, ὁ τῆς Παρθένου ναός, ὡς
οὐρανὸς εὐράμενος φαιδρός, τὴν ὑπέρλαμπρον Ζώνην αὐτῆς, τὴν
οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν θαυμάτων αἰθριάζει αὐγαῖς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχύν τε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάχραντε, θείαν
ὡς ὄντως Ζώνην νοητῶς, ἐζωσμένη ἡ πόλις σου, τὸ κράτος
ἀδιάσπαστον, ἔχει· διὸ καὶ ἐγκαυχᾶται ἐν σοί.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς πάλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σορὸς κιβωτοῦ,
Θεογεννητορ ὦφθη τοῖς ἐν γῇ, οὗ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ
πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀρώματα, μυστικὰ προχέονται, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγνῆς, ἐκ τῆς
τιμίας σήμερον σοροῦ, καὶ πληροῦσι τοῦ Πνεύματος, τῆς εὐωδίας
ἅπαντας, τοὺς μετὰ πόθου προσιόντας αὐτῇ.

Κανὼν δεύτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ἰσχύν με τὴν σὴν ζῶσον, ἀγνὴ παρθένε. Ἰωσήφ.
ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχύν με θείαν εὐσεβῶς περιζῶσον, ὕμνολογοῦντά σου, τὴν ἱερὰν Ζώνην, θεῖον χρηματίζουσιν, τῇ πόλει σου περιζῶσμα, καὶ κραταίωμα Κόρη, καὶ ἀρρόαγες περιτείχισμα, ἄχραντε Παρθένε τῇ ποιμνῇ σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ τὸν Θεὸν τὸν δυνατὸν ἐκύησας, περιζωννύοντα, τοὺς εὐσεβεῖς πάντας, δύναμιν Πανάμωμε· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν θείαν σου Ζώνην, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι, χάριν ἀπαντλοῦμεν καὶ ἔλεος.

Δόξα.

Χαρμονικῶς τῇ καταθέσει σήμερον, περιχορεύσωμεν, τῆς ἱερᾶς Ζώνης, τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος· ἐξ ἧς ἡμῖν περιζῶσμα, ἀφθαρσίας ὑφάνθη, καὶ ἀδιάρρηκτον ἔνδυμα, καὶ περιβολὴ ἀδιάσπαστος.

Καὶ νῦν.

Ὑπὸ τὴν σὴν ὁ σὸς λαὸς Πανάμωμε, προστρέχει δύναμιν· ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, καταφεύγει πάντοτε· πᾶσι γενοῦ βοήθεια· καὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν, τοῖς πᾶσι δίδου αἰτήματα, σώζουσα δεινῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοί, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἀγνῆς σήμερον, Ζώνην καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀέναοι ὄχετοί, ἐκ τῆς ἀχράντου σου σοροῦ ῥέοντες, τῶν χαρισμάτων Ἀγνή, πάντας τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰάματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυύμνητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου Ἀγνῆς, Ζώνη ἀναβρύει ἐν χάριτι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς δρόσος ἐωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου Ἀγνή ῥέουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων κοιμίζει ἀεὶ.

Δεύτερος. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεουργεῖται καρδία, πίστει θερμῇ ψάουσα, Ζώνη ἱερᾶ τῆς Παρθένου, καὶ περιζώννυται, δύναμιν ἄμαχον, κατὰ παθῶν ἀκαθάρτων, δυσμενῶν ἀσάρκων τε, ἄτρωτος μένουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μένει ἀφθορος ἔτι, ἡ ἱερὰ Ζώνη σου, ἥτις σου τὸ ἄχραντον σῶμα, Κόρη διέζωσε, καθαγιαζούσα, τοὺς εὐσεβῶς προσιόντας, καὶ φθορᾶς ἐξαίρουσα, νόσων καὶ θλίψεων.

Δόξα.

Ἐχρημάτισας οἶκος, περικαλλὴς Ἀχραντε, Λόγου τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ ἐν ἀγίῳ σου, οἴκῳ εὐδόκησας, Ζώνην τὴν σὴν ἐντεθῆναι· ἦν κατασπαζόμενοι ἀγιαζόμεθα.

Καὶ νῦν.

Τὴν τιμίαν σου Ζώνην, τιμητικῶς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας, περιπτυσσόμεθα, τιμὴν ὑπάρχουσαν, πάντων πιστῶν Θεοτόκε, ὡς τῷ ὑπερτίμῳ σου, ψάυσασα σώματι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου, Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης, ἡ Ἐκκλησία σου φαιδρῶς ἑορτάζει, καὶ ἐκτενῶς κραυγάζει σοι Παρθένε Ἀγνή· Ἀπαντας περισφύζε, τῆς ἐχθρῶν δυναστείας· θραύσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων βαρβάρων, καὶ τὴν ἡμῶν κυβέρνησον ζωὴν, πράττειν Κυρίου, τὰ θεῖα θελήματα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἑδῆμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν αἰεὶ· Χαῖρε ἡ μόνη, ἐλπὶς τῶν ὑμνούντων σε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιβαλοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς

ὑπάρχει, τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, * ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Ὁ Οἶκος.

Τίς γηγενῶν τὰ σὰ μεγαλεῖα διηγήσεται λόγος; ποία γλῶσσα βροτῶν; νοῦς γὰρ οὐδὲ οὐράνιος· ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τῆς συμπαθείας τὸ ἀμέτρητον πέλαγος, δέξαι καὶ νῦν ἐξ ἀκάρπων χειλέων τὰ ἄσματα, καὶ δίδου μοι θείαν χάριν, εὐφημῆσαι τὴν σὴν Ζώνην Δέσποινα, δι' ἧς κόσμος ἀγάλλεται, σὺν Ἀγγέλοις ὕμνων σου τὰ θαύματα, * ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνάμνησις τῆς ἐν τῇ ἀγία σορῶ καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτῆς οἴκῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Χαλκοπρατείσι, ἀνακομισθείσης ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλης ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ γεγονότος θαύματος, διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης εἰς τὴν βασιλίδα Ζωήν, τὴν σύζυγον Λέοντος τοῦ βασιλέως.

Στίχ. Χρυσὴν κορωνίδ' οἶα, σεμνὴ Παρθένε,

Τῷ τοῦ χρόνου τίθημι σὴν Ζώνην τέλει.

Θέντο σορῶ Ζώνην πρώτη Πανάγνου τριακοστῇ.

Ὁ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου υἱὸς Ἀρκάδιος, τὴν τιμίαν Ζώνην τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐξ Ἱεροσολύμων ἐξαγαγών, φυλαττομένην ἐκεῖσε μέχρι τοῦ τότε καιροῦ, μετὰ καὶ τῆς τιμίας Ἑσθῆτος, ὑπὸ παρθένου γυναικὸς τινος, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποκομίσας, κατέθετο ἐν λαμπρᾷ θήκῃ, ἣν καὶ ἐκάλεσεν ἀγίαν σορόν. Χρόνων δὲ διελθόντων τριακοσίων δέκα, Λέων ὁ βασιλεὺς ἤνοιξε τὴν ἀγίαν ταύτην σορόν, διὰ τὴν τοῦτου σύζυγον Ζωήν, ἐνοχλουμένην ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου· ἥτις καὶ ἡξιώθη θείας ὀπτασίας· Ὡς εἰ ἐπιτεθῇ ἡ τιμία Ζώνη ἐπ' αὐτῇ, τεύξεται τῆς ἰάσεως. Εὐρέθη οὖν ἡ τιμία Ζώνη ὡς νεοῦφαντος ἀποστίλβουσα, σφραγίδα ἔχουσα διὰ χρυσίνης βούλλης καὶ κωδίκηλλον (ὑπόμνημα σύντομον, ἐκ τοῦ λατινικοῦ Codicellum), ἐμφαίνοντα λεπτομερῶς τὸν τε χρόνον, τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐν Κωνσταντινουπόλει προσεκομίσθη ἡ ἀγία Ζώνη· καὶ πῶς ἐτέθη χερσὶ τοῦ βασιλέως ἔνδον τῆς θήκης ὑπ' αὐτοῦ σφραγισθεῖσα· ἦν καὶ ἀσπασάμενος ὁ βασιλεὺς, καὶ διὰ χειρὸς τοῦ τηνικαῦτα Πατριάρχου ἄνωθεν τῆς βασιλίσσης ὑφαπλωθεῖσα, ἐλευθερίαν τοῦ νοσήματος εἰργάσατο· καὶ πάντες τὸν Σωτῆρα Χριστὸν δοξάσαντες καὶ τῇ πανάγῳ αὐτοῦ Μητρὶ ὕμνους εὐχαριστηρίους ἀποδόντες, κατέθεντο τὴν ἀγίαν Ζώνην ἐν τῇ τιμίᾳ σορῶ, ἐν ᾗ προὔπηρχε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Νεωρίῳ. (840)

Στίχ. Νεωρίου ὁ οἶκος, Ἀγνή, σοῦ πέλει,

Ἄλλος Σιλῶαμ τὰς ἰάσεις ἐκχέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀνδρέου, Ἡρακλείου, Φαύστου καὶ Μηνᾶ, οἵτινες, ὅπισθεν ἵππων προσδεθέντες καὶ κατὰ γῆς συρόμενοι, τὴν πνοὴν αὐτῶν ἐνθέως

παρέδωκαν πρὸς Κύριον.

Στίχ. Ἴπποδρομοῦντας τέσσαρας Θεὸς βλέπει,
Σατὰν δὲ πίπτει καὶ κροτεῖ δῆμος Νόων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλεόρτου.

Στίχ. Φιλῶν ἑορτὴν, Φιλέορτε, σοῦ τέλους,
Καὶ σὴν τελευτὴν τὴν ἀπὸ ξίφους γράφω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διαδόχου.

Στίχ. Δέχου με, Διάδοχε, τὸν μικρόν, μέγα,
Ὑμνοῦντα μικροῖς τὴν τελευτὴν σου λόγοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἁγίαι ἑπτὰ παρθένοι αἱ Γαζαῖαι, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τιμῶσιν ἑπτὰ Παρθένοι τετμημέναι,
Τὸν ἑπτὰ τεκτὴναντα κόσμον ἡμέραις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τέσσαρες Μάρτυρες οἱ ἐκ Πέργης, ἐν πυρὶ ὑποστρωθέντι τρέχοντες τελειοῦνται.

Στίχ. Στέφη λαβόντων τεσσάρων, ὧν πῦρ δρόμος,
Ἦττης δέχονται δαίμονες τὰ πεισία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τριακόσιοι ἐξήκοντα ἔξ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες οἱ ἐκ Νικομηδείας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Χρόνον φέρει δίσεκτον ὁ τμηθεὶς ὄχλος,
Ὅν τῇ χρόνου δίδωμι συγγραφῇ πέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀϊνταν, ἱεραποστόλου τῆς Νορθουμβρίας καὶ κτίτορος τῆς Μονῆς Λινδισφάρνου ἐν Ἀγγλίᾳ. (†651)

Στίχ. Ἀϊνταν πνευματέμφορος Χριστοῦ θύτης,
Ζήλω πολλοὺς ἤρμωσεν τῇ Αὐτοῦ πίστει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ἑκατὸν χιλιάδων Μαρτύρων τῆς Τιφλίδος, τῶν ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀθλησάντων. (†1225)

Στίχ. Θεία ἀληθῶς ἑκατόμβη Μαρτύρων,
Ἦ τῆς Τιφλίδος πληθὺς γνωστὴ Κυρίῳ.

Ταῖς τῆς ἀχράντου Μητρός σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

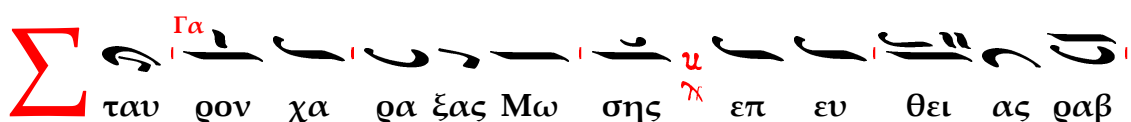
ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος ᾠδῆς Γα ρ

ὥδῃ α'

Σ **ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ**

δω^γ την Ερυθράν διέτεμε^{Νη} τω Ισραήλ πεζευ
 σαν^ν τι^δ την δε επιστρεπτικώς^{Γα} Φαράω τοις
 αρμασικροτήσας ηνώσεν^{Νη} επευρύς διαγρά
 ψας^Δ τω αήτη τον οπλον διόχριστω^{Γα} ασω
 μεν^δ τω Θεώ ημων οτι δεδοξασται^δ

ὥδὴ γ'

Ἦχος πλ. Νη

Ραβδος εἰς τυυπον τῆς μυστηρίου παρὰ
 λαμβανέεται^{Νη} τω βλάστω γὰρ προκρινεῖ τον
 ιερεῖα^δ τῆς τεύρουσης δε πρώην εκ
 κλησία νυν ἐξήνηθη^Δ σε^{Νη} ξυλον Σταυρου εἰς κρᾶ
 τος καιστε^ν ρε^δ ω^δ ω^δ μα^δ

ὥδὴ δ'

Ἦχος πλ. Γα ρ

Εἰσακήκη^{Γα} α^δ Κυριε^δ της οικονομίας
 σ^{Νη} το μυστηριον^γ κατενοήσατα^δ εργα
 σ^{Γα} και εδοξασα^Δ σ^δ την θεοτητα^δ

ὠδὴ ε΄

Ἦχος πλ' Νη

Ω^{Νη} τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε
τα α α θη Χρι ζος ο βα σι λε ευσ και Κυ ρι ος
δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας το
εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τισαρ
κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η
η μων

ὠδὴ ς΄

Ν^{Νη} ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα
λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
πσ σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
τσ σα ρ κι προ σπα γεν τος Χρι στσ ς ς τσ Θε ου και
τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
σα αν τος

ὥδῃ ζ'

Ε^{Nη} εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν ν8 δυ σε
β8ς λα 8ς ε κλο νη σε 8 πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι ι α ας θε ο στυ γ8ς ο μωστρεις Παι δας 8κ ε
δει μα τω ω ω σε 8 θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο
μι ον 8 αλ λα ντη χ8ν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι
πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον 8 ο υ περ υ
μνη 8 τος των πα τε ρων και η μων 8 Θε ος ευ λο γη
τος ει 8

ὥδῃ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε^{Nη} υ λο γει ει τε Παι αι αι δες 8 της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι 8ρ γον Πα τε ρα Θε ον 8 υ
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον 8 και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα 8 και υ
περ υ ψ8 τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον 8
Πνε ευ μα πα να γι ον εις τ8ς αι ω ω ω να α α

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

- 1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

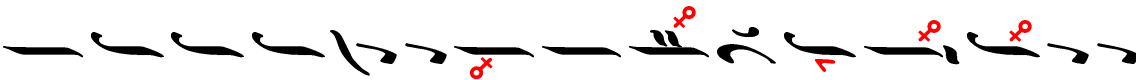
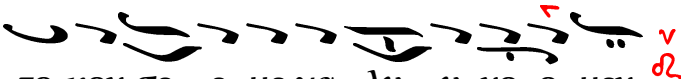
Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιὰ φθορῶς Θεὸν Λοογοντέκουσαν τὴν ὠντως Θεοτοκόν σε ἐμεγαλύνομεν.

- 2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιὰ φθορῶς Θεὸν Λοογοντέκουσαν τὴν ὠντως Θεοτοκόν σε ἐμεγαλύνομεν.

- 3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

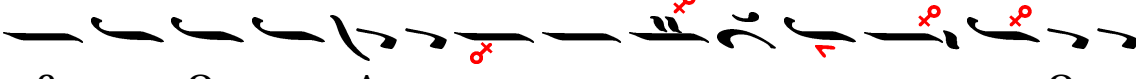
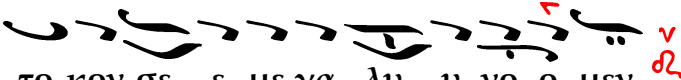
Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιὰ

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

T

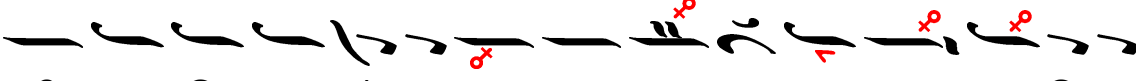
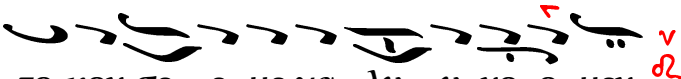
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὥδῃ θ'

Μ υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος
α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
το τς αυ ρω ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρω γη
ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ
νσ ρν τεσ αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Ο δι α βρω σε ω ως τς ξυ υ υ λω τω γε
νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ς αυ ρω κα
τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα
γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ
να α μεις των ου ρα νω ων με γα λυ νσ σι ι ι ι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Ο πα ντα υ περ ε εν νοι αν τα σα ποι η
η σας Α α χρα ντε την σην Ε σθη τα αν και Ζω ω ω
νην ε τι μη σεν α α φθα ρσι ι α τη πο λει
σδ κρα ται αι ω μα δς ταυ την τη ην α σφα α λει
αν ης και νυν τη ην κα τα α θε σιν πε ρι χα
ρω ς ε εκ τε λθ ον τες πα νη γυ ρι ζο ο μεν
πο ο θω

Ἔτερον, ὅμοιον.

Κ υ ρι α πα ντων πε ε λθ σα των ποι η
μα α των Δε ε σποι να και πλη ρης ο ντω ως σο φι
ι ι ας της υ περ φω τς ως Μη η τηρ Θε
ς τς πα ντο κρα α το ρος φω τος και θει ει ας
γνω ω σε ως και χα ρι τος με πλη η ρω σον τη
συμ πλη ρω σει ει των υ υ μνων σς της α γνης Θε ε ο
το ο κς

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος ᾠδῆς Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προε ε
 ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω
Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
 α αυ τον πασαι αι δυ να α μει εις α α αυ
 του σοι προε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὡς ὑπέρλαμπρον στέφανον, Θεοτόκε πανάχραντε, τὴν ἁγίαν Ζώνην σου περιέθετο, ἡ Ἐκκλησία καὶ χαίρουσα, φαιδρύνεται σήμερον, καὶ χορεύει μυστικῶς, ἐκβοῶσά σοι Δέσποινα· Χαῖρε στέφανε, καὶ διάδημα θεῖον· χαῖρε μόνη, τοῦ πληρώματός μου δόξα, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ὡς ὑπέρλαμπρον στέφανον, ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Σὺ πανάχραντε Δέσποινα, κραταιὸν περιτείχισμα, ἀρῥαγές τε στήριγμα καὶ διάσωσμα τῷ σῶ λαῷ, καὶ τῇ πόλει σου, ὑπάρχουσα δέδωκας, ὡς φαιδρὰν περιβολήν, τὴν ὑπέρτιμον Ζώνην σου, περισφύζουσας, συμφορῶν ἐκ παντοίων τοὺς ἐν πίστει, καὶ ζεούση προθυμία, ταύτην τιμῶντας θεόνομφε.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁ ναός σου πανάχραντε, ὡς πηγὴ ἀνεξάντλητος, τῶν θαυμάτων σήμερον ἀναδέδεικται· οἱ ποταμοὶ γὰρ τῆς χάριτος, ἀφθόνως προχέονται, τῆς ἁγίας σου σοροῦ, καὶ πιστῶν τὴν διάνοιαν, κατευφραίνουσι, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σοὶ βοώντων· Ἡ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη, καὶ ἡ ζωὴ σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι

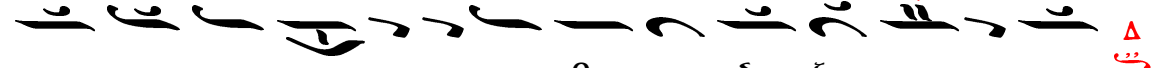
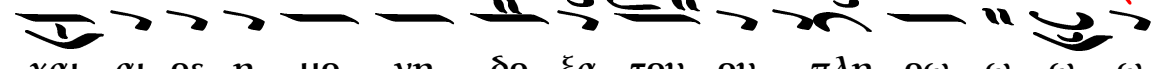
Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α α μην

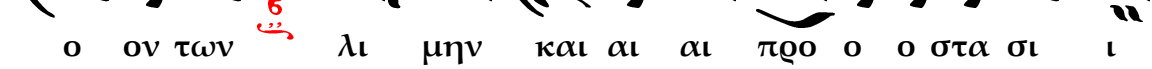
Ω ^{Δι}ς στε φα νον υ περ λα αμ προν πα να α χραν τε
ε Θε ε ε ο το ο κε την Ζω νην σου την α α
γι ι ι αν η Εκ κλη σι α του Θε ου ου ου
πε ρι ι ε ε ε Θε ε ε ε το και φαι δρυ νε ται

 χαι αιρου σα ση η η με ρον και μυ στι κως χο ο

 ρε ε ευ ει ει Δε σποι να α α α εκ βο ω ω ω

 σα α α σοι χαι αι ρε δι α α δη μα τι ι ι

 μι ον και στε φα νε της θει ας δο ξης α αυ του

 χαι αι ρε η μο νη δο ξα του ου πλη ρω ω ω ω

 μα α α α τος και αι ω νι ο ος ε ευ

 φρο συ υ υ υ νη χαι ρε των εις σε προ ο ο στρε χο

 ο ον των λι μην και αι αι προ ο ο στα σι ι

 α και σω ω τη ρι ι ι α α η η η

 μων

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι

 ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

 ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ

 δο κι ι α

 μνθ μεν σε ευ λο γθ μεν σε προ σκυ νθ μεν σε

δο ξο λο γῶ μεν σε ευ χα ρι στῶ μεν σοι δι α την με
γα α λην σῶ δο ο ξαν

Κυ ρι ε βα σι λευ ε πῶ ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σῶ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τῶ Θε ου ο Υι
ος τῶ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τῶ κο
ο ο σμῶ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων
τας α μαρ τι ας τῶ κο ο σμῶ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σῶς Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σῶ εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τϑ αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τϑςφυ λα χθηη ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σϑ εις τϑς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σϑ εφ η μας κα

θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα

δι και ω μα τα α σϑ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μϑ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τϑ

ποι ειν το θε λη μα α σϑ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μυ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σϝ ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σϝ τοις γι νω σκϝ

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ

ρος Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ' Γα ρ

Θ ε ο το κε α ει παρ θε νε των αν θρων η η
σκε ε πη ε σθη τα και ζω νην τσ α χραν τσ σσ σω
ω μα τος κρα ται αν τη πο λει σσ πε ρι βο λην ε δω ω
ρη η σω τω α σπο ρω το κω σσ α φθα ρ τα δι α
μει ει να ντα ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται
και αι χρο ο νος δι ο δυ σω πσ μεν σε ει ρη νην
τη πο λι τει α σσ δω ω ρη σαι και ταις ψυ χαις η
μων το με γα ε λε ο ο ο ος

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^βγ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^νδ

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^βγ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δδ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}υ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη}β

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^νδ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^βγ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γδ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Πγ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη ρ

Νη Μ Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Δι
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Α.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 146 (91).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλλειν τῷ
ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (146' 2)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ήα' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ήα' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ήα' 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ήβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ήβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
ο ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ήβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

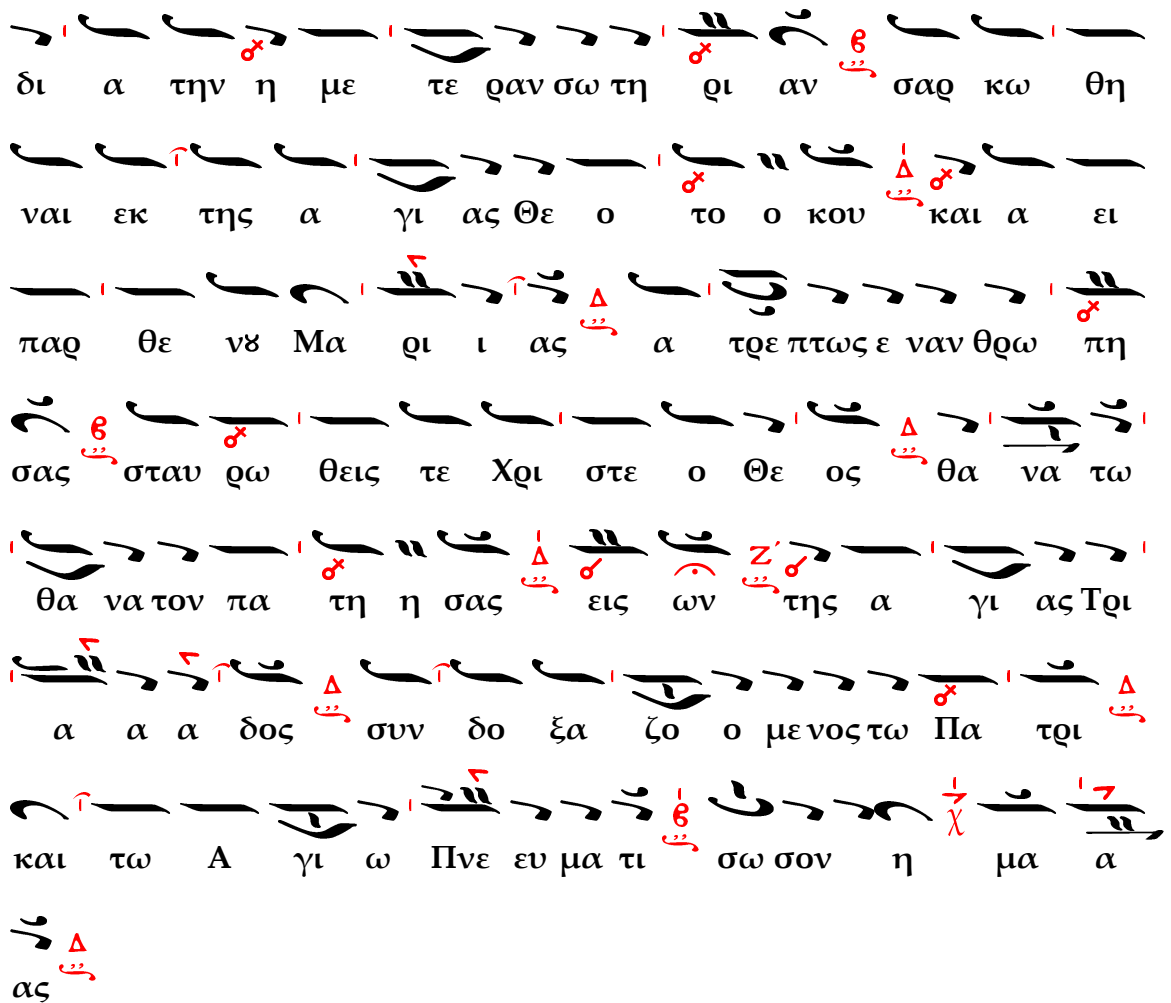
Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος 8 Θε ου α
θα να τος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

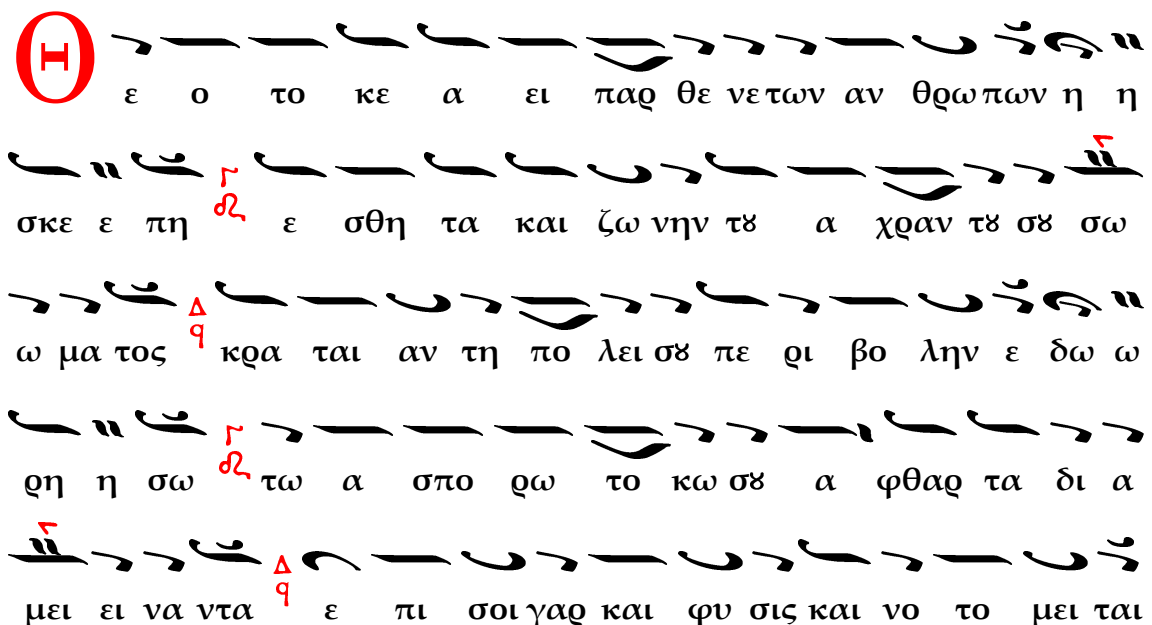
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἦχος πλ. δ' Γα ρ

Στίχ. α'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ' 14)

 και αι χρο ο νος [♩] δι ο δυ σω πᾶ μεν σε ει ρη νην

 τη πο λι τει α σᾶ δω ω ρησαι ^Δ και ταις ψυ χαις η

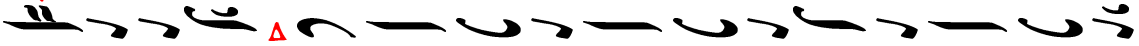
 μων το με γα α ε λε ε ος [♩]

Στίχ. β΄. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. (μδ΄ 15)

 ε ο το κε α ει παρ θε νετων αν θρωπων η η

 σκε ε πη [♩] ε σθη τα και ζω νην τᾶ α χραν τᾶ σᾶ σω

 ω μα τος ^Δ κρα ται αν τη πο λει σᾶ πε ρι βο λην ε δω ω

 ρη η σω [♩] τω α σπο ρω το κω σᾶ α φθα ρ τα δι α

 μει ει να ντα ^Δ ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται

 και αι χρο ο νος [♩] δι ο δυ σω πᾶ μεν σε ει ρη νην

 τη πο λι τει α σᾶ δω ω ρησαι ^Δ και ταις ψυ χαις η

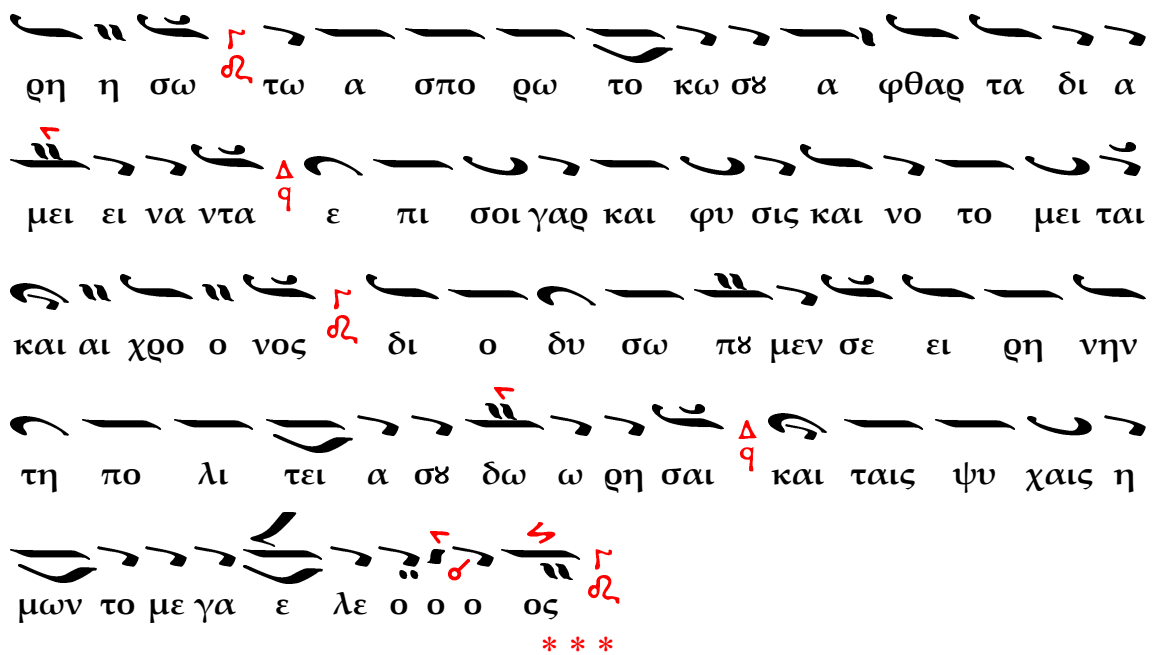
 μων το με γα α ε λε ε ος [♩]

Στίχ. γ΄. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. (μδ΄ 16)

 ε ο το κε α ει παρ θε νετων αν θρωπων η η

 σκε ε πη [♩] ε σθη τα και ζω νην τᾶ α χραν τᾶ σᾶ σω

 ω μα τος ^Δ κρα ται αν τη πο λει σᾶ πε ρι βο λην ε δω ω

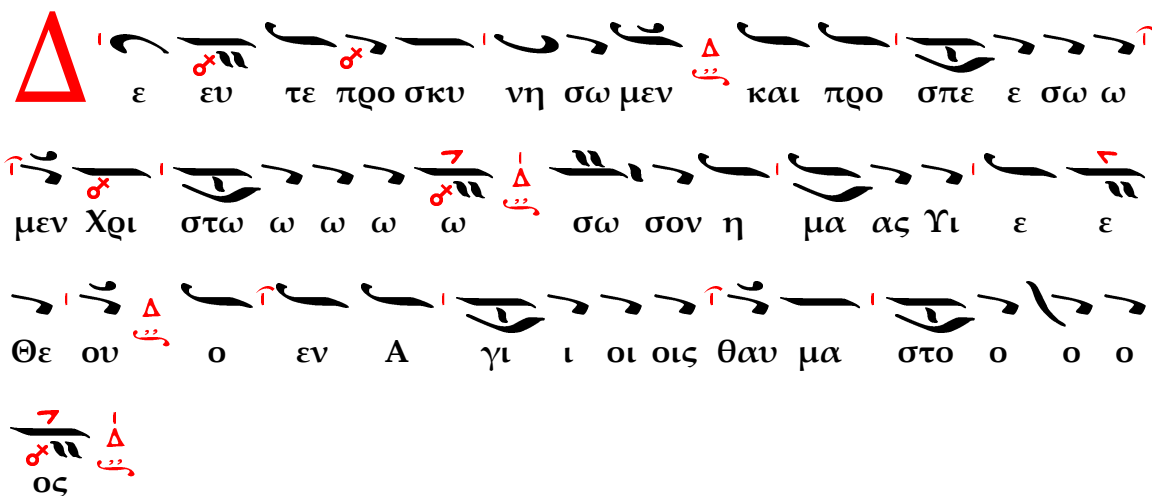

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

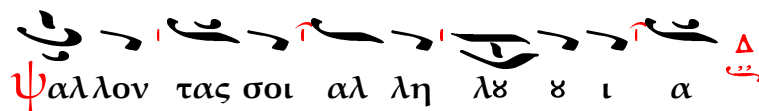
Εισοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

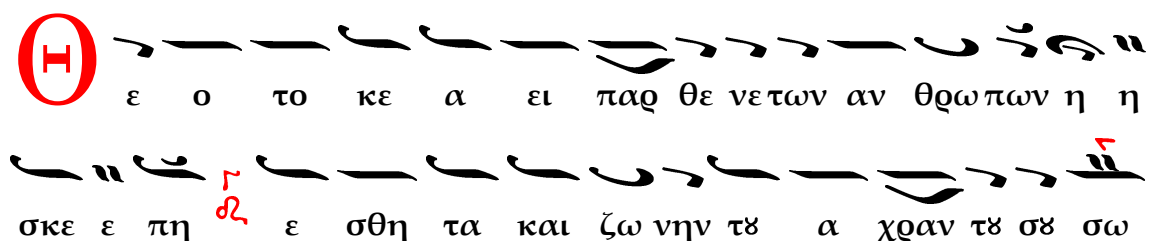

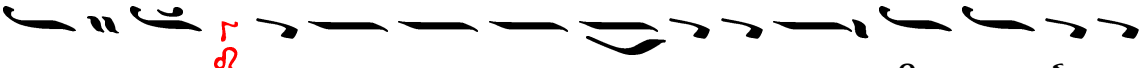
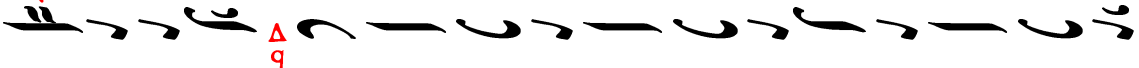
ὁ β' χορός:

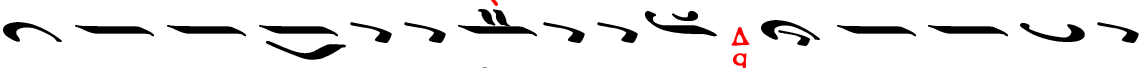

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος Γα ρ

 ω μα τος ^Δ₉ κ ρ α τ αι αν τη πο λει σ ε πε ρι βο λην ε δω ω

 ρ η η σω ⁹₂ τω α σπο ρω το κω σ ε α φθα ρ τα δι α

 μει ει να ντα ^Δ₉ ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται

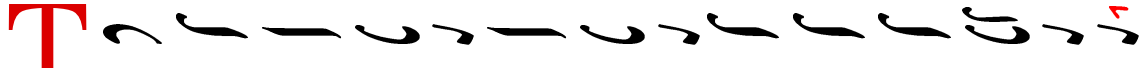
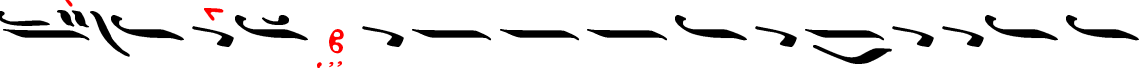
 και αι χρο ο νος ⁹₂ δι ο δυ σω π ε μεν σε ει ρ η νην

 τη πο λι τει α σ ε δω ω ρ η σ αι ^Δ₉ και ταις ψυ χαις η

 μων το με γα α ε λε ε ος ⁹₂

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

Τὴν ἐν πρεσβείαις. Ἦχος Δι-θ.

 Τ ην θε ο δο χον γα στε ρ α σ ε Θε ο το ο ο

 ο ο ο κε ⁹₂ πε ρι βα λ ε σα η ζω νη σ ε η τι

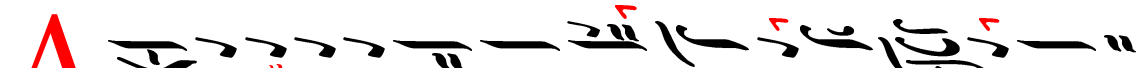
 μι ι α ^Δ₉ κ ρ α τος τη πο λει σ ε α προ σμα χη τον ^Δ₉

 και θη σαυ ρος υ παρ χει των α γα θων α νε κλει πτος ⁹₂

 η μο νη τε κ ε σα Α ει παρ θε νο ο ος ^Δ₉

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ.

 Α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων α μην

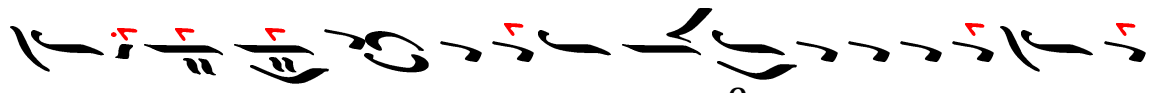
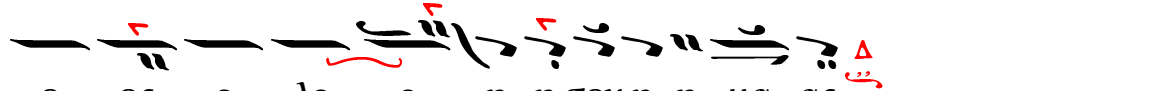
Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο

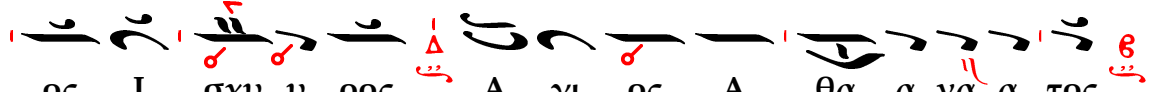
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ.

A
 α γι ι ος ο Θε ε ος A α γι ι

 ος Ι σχυ υ ρος A γι ος A θα α να α τος

 ε ε λε η σον η η μα ας (τρὶς)

Δ
 ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνε ευ μα

 τι

K
 αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

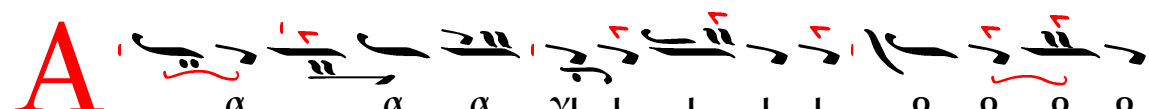
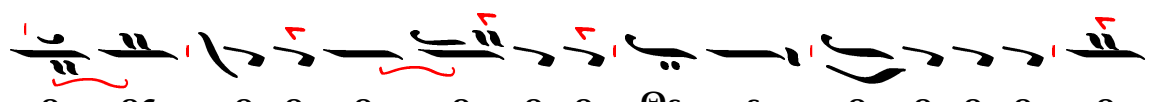
 ω νων α α μην

A
 γι ος A θα α να α τος ε ε λε η

 σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ.

A
 α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μς

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἦχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ᾠ Γα ϝ

Μ ε γ α λ υ ν ε ι η ψ υ χ η η μ ὸ τ ο ν Κυ ρ ι
ο ν και η γ α λ λ ι α σ ε τ ο π ν ε ε υ μ α μ ὸ ε
π ι τ ω Θε ω ω τ ω σ ω τ η η ρ ι ι μ ὸ
Ο τι ε π ε β λ ε ψ ε ν ε π ι τ η ν τ α π ε ι ν ω σ ι ν
τ η ς δ ο λ η ς α υ τ ὸ ι δ ο υ γ α ρ α π ο τ ὸ ν υ ν μ α κ α
ρ ι ο υ σ ι μ ε π α σ α ι α ι γ ε ν ε α ι

Μ ε γ α λ υ ν ε ι η ψ υ χ η η μ ὸ τ ο ν Κυ ρ ι
ο ν και η γ α λ λ ι α σ ε τ ο π ν ε ε υ μ α μ ὸ ε
π ι τ ω Θε ω ω τ ω σ ω τ η η ρ ι ι μ ὸ
Ο τι ε π ο ι η σ ε μ ο ι μ ε γ α λ ε ι α ο δ υ
ν α τ ο ς και α γ ι ο ν τ ο ο ν ο μ α α υ τ ὸ και τ ο
ε λ ε ο ς α υ τ ὸ ε ι ς γ ε ν ε α ν και γ ε ν ε α ν τ ο ι ς φο

β8 με ε νοις αυ τον 22

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι

ον 22 και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 22 ε

πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι μ8 8 8 8 22

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(θ' 1-7).

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τό τε Ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἢ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἀγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσοῦν ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσιασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἁγνοημάτων.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς μδ').

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λ8 8 ι̇ ι̇ α 22 A α α α α λλη

λ8 8 8 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α 22 A λλη λ8 8 8

8 8 8 8 ι̇ ι̇ A λλη λ8 8 ι̇ ι̇ α 22

^χ Ἄκουσον, θυγάτερ, καὶ ἵδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου· καὶ
 ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου,

και ε
 πι θυ μη σει ο βα σι λε ευς τϵ κα αλ λϵ ς

ςς σϵ

Α λλη λϵ ς ι ι α Α α α α α λλη

λϵ ς ς ς ι ι ι ι α Α λλη λϵ ς ς

ς ς ς ς ι ι Α λλη λϵ ς ι ι α

^χ Το προ σω πον σϵ λι τα νευ σϵ σιν οι πλϵ

ς σι οι τϵ ς ς ς λα α α α ς

Α λλη λϵ ς ι ι α Α α α α α λλη

λϵ ς ς ς ι ι ι ι α Α λλη λϵ ς ς

ς ς ς ς ι ι Α λλη λϵ ς ι ι α α α α

α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ι' 38-42, ια' 27-28).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνή δέ τις
 ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε
 ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἥ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς
 πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα
 περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ
 μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ

ἤχος ἰὺ Δι σ

Πα Δι
 ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι α α α α α
 α α α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι ι
 ι ι το ον τρι σα α α α α α α α α α
 α α α α α α α γι ι ι ο ον υ μνον
 προ ο σα α α α α α α υ μνο ο ον προ ο
 σα α α δο οον τε ες πα α σαν την βι ο ο
 τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι κη η
 Πα Δι
 η η η η η ην α πο θω με θα α με ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
 ι με ε ρι μνα α α α α α α α αν
Ω Nη
 ω ω ω ω ω ως το ον Βα α σι ι ι το ον
 βα α σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Πα Δι Πα
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε χε
 ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Πα Δι
 λε ε βα σι λε ε α α α α α α α Των
 ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι

οι
Τ αἰς α αἰ γε ε λι ι ι αἰ γε λι και αι
 Πα αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με
 νον τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι
 Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σηµάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σηµείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰϛ Δι σ

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
 α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
 δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

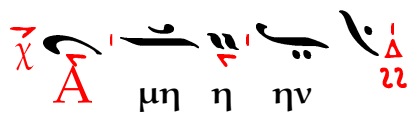
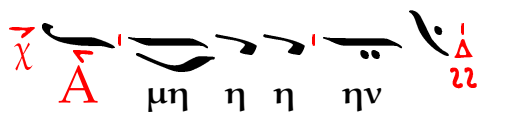
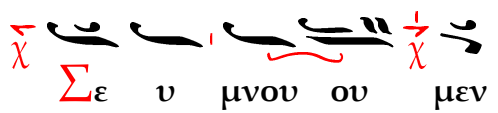
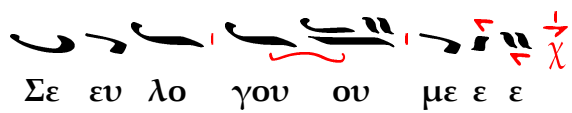
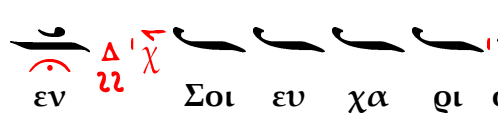
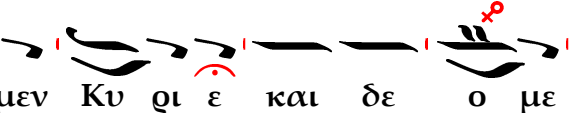
βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

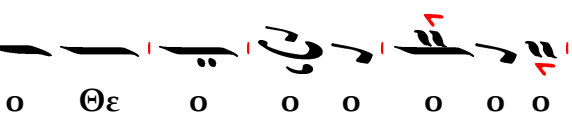
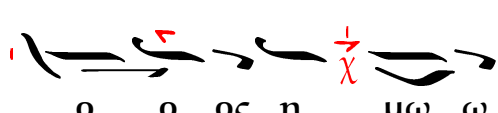
σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

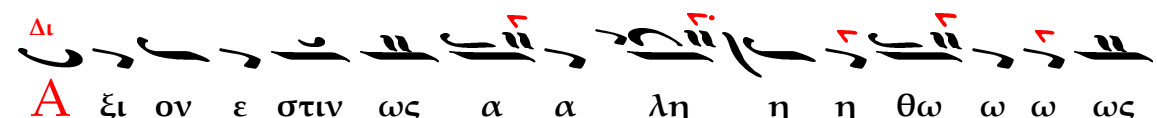
ι ι ι στοις

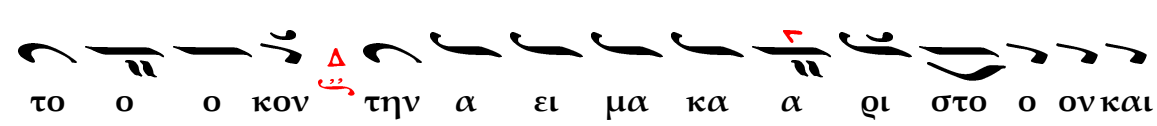
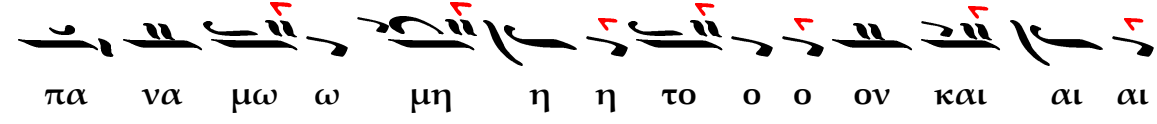
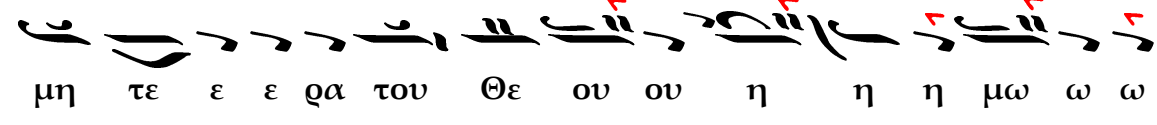
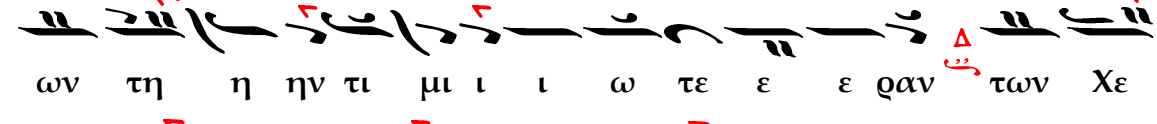
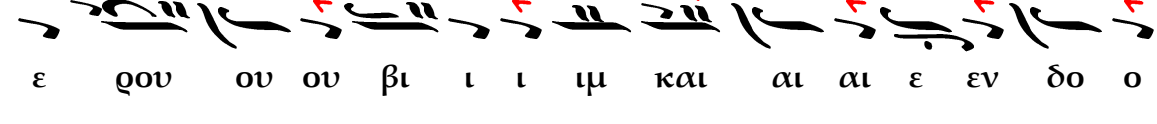
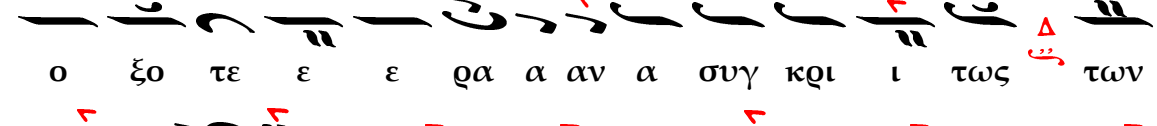

 μη η ην

 μη η η ην

 Σε υ μνου ου μεν

 Σε ευ λο γου ου με ε ε

 εν

 Σοι ευ χα ρι στουμεν Κυ ρι ε και δε ο με

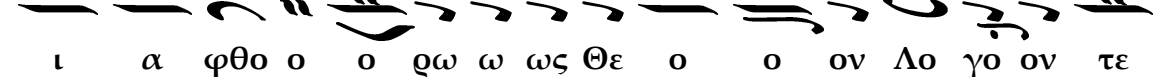
 θα α σου ου ου ου

 ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ος η

 μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

 μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο

 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

44

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ
σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων
σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Ἦχος Δι-Θ

Ε ἰ δο μέν το φώ ως το α λη θι νον ε λα βο
μέν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μέν πι σιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ο ο ο ον
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν ος ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων ος με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην ος
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α α

Ἐ
ι η το ο νο μα Κυ ρι ϝ ευ λο γη με
νον ^Δ α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος ^θ (δις)
Τ
ο ο νο μα Κυ ρι ϝ ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{ζ'} α πο τῶ νυν και ε ως
τῶ αι ω ω νο ο ος ^Δ